

ČLOVĚK
A PODOBNÉ EXKREMENTY

O. BEZSTAROSTI

art: LINTU

Věnováno všem, co se ještě nerozhodli hodit si mašli při pohledu z okna.

Váš Bezstarosti

Cíl

„Zavři hubu“
řekla
a stáhla mu ruce
páskem k sobě

Dostal do držky
dobře mu bylo
„Kuř“
řekl
A ona?
Dala mu facku
A kouřila

Chytila ho za koule
a zmáčkla je
„Ty mrcho!“
na což se usmála
Spokojená
vlhká
Připravená

A když se rozhodli usnout
vypadali zase mile
Zatímco pár metrů vedle
v bytě
Chlápek znásilnil nakaženou štětku

To je život

Zdánlivě o zpěvu

Zpěv rozezněl se v pokojích
kde tančil jeden pár za druhým
Zpívala z křesla
co bylo v rohu
jediném šedém rohu
toho tmavého bytu

Nebyl to zase tak malý byt
tucet lidí šílelo
hledal jsem zpívající slečnu
mezi tím šílenstvím

Seděla stále na stejném místě
slyšel jsem, jak mě láká
Moc lidí bylo pod vlivem
já zatím ne
Stále a stále
a stále
a strašně dlouhou dobu
jsem se prodíral davem
dalo by se říct
že spěchal jsem
za pěvkyní v rohu místnosti

Jedna ženská pozvracela předsíň
jeden chlap tu ženskou chtěl píchat
nakonec ji píchal
ačkoliv ona nepíchala jeho
Další ženská zešílela z potratu a vodky
brečela s položenou hlavou na sporáku
nemohla se hnout

Jeden chlap se zhroutil
jeho tělo dopadlo na zem dřív
než mu poslední lok hnusného vína
docestoval do žaludku
Jeden manekýn si bral právo tam být
byl vyhozen jedním dobrým chlapem
Jeden blázen se točil na židli
hlásal pravdu o rýmech
myslím, že měl trochu rýmu
Jedna holka chtěla sbalit jednoho kluka
přičemž ten kluk měl holku
přičemž ta holka byla nasraná
přičemž ten kluk tu holku co ho chtěla
sbalit
poslal do píči
a šel za svojí holkou
a mnoho dalších věcí

A mezitím
jsem šel za zpěvem oné ženy
skoro jsem utíkal
Utíkal jsem nekonečným bytem
2+1

Až v místnosti kde měla být
nebyla
Šátral jsem očima
byla za okny
jako víla
Anděl
Otevřel jsem balkón
Ale ona
byla za římsou

pořád zpívala
myslím
že brečela
A já za ní skočil
jenže ona zmizela
Už mě nikdo nechytil
Rozplácnul jsem se
o kanál

Život je někdy
taky pěkněj kanál

Co zapomenuto je, nemusí být

Chtěl bych sedět v kabině
pozorovat mraky
kvůli nebezpečí i bezpečí

Chtěl bych sedět na víně
mít nohu přes nohu
plkat prázdně o knize

Chtěl bych mluvit s těmi
co už tu nejsou
A nikdy nebudou

Chtěl bych otočit svoje letadlo
na záda a přitáhnout
přiblížit se zemi
ale jen na chvíli

Chtěl bych otevřít stránky mé knihy
a ostře je vyškubnout
přiblížit se realitě
ale jen na chvíli

Chtěl bych říct jejich jména
zakřičet do tisíců ozvěň
přiblížit se nemožnému
ale jen na chvíli

Chtěl bych přistát a dopřát si cigáro
odejít
sepsat hlášení
políbit ženu, za kterou bojuji

Sednout si ke stolu a napsat
že zítra už nemusím tu být
psát a psát
stránky znovu žít

Pokleknout naposled a říct tolik věcí
to bych chtěl
to bych jim chtěl tolik říct
zesnulým hrdinům a hrdinkám

zapomenutých
tak jako je už na vše

Tvrdá šichta

S tváří přišel
bez ní zmizel
málem ho dostali
jako škodnou zabili
že kdo jsou ti oni?
že co jsou zač?
Něčím tu něco smrdí
slepičí polévkou na noční
a kosti? ty ho doteď bolí
zlomenina ještě se zlomí
a tlak jeho se zvýšil
jako jeho péro když píču líže
vsadím se, že už skoro spí, že?

Málem ho dostali
málem ho zabili
zlomili
pověsili na šňůru
a zatáhli
potrestali
hajzlové
jako naše letce
protože bojovali
na pro ně špatné straně
a za okny zrcadlí se straně
málem ho dostali
...mě ne

je 6:43 ráno
a já jdu spát
s pocitem, že navždy

Málem
kurva, málem

Jak komické, jak normální

V černočerné tmě
kde hyeny spí
přežívají
smůly a štěstí

Když holí mlátím o zem
auta nebrzdí
to slyším
Mávám do vzduchu
ten čokl
ten zasranej čokl
-špatně mě navedl

V černočerné tmě
kde hyeny nespí
slyším hlas
z pravé strany
převedl mě přes tepnu
po krvi bos byl jsem nejist
po dechu lapu
co po mě chce?
rozloučí se
a zase jde

A když jsem odešel
slepec pokračoval dál
už nebyl nasraný
už se smál
a já si myslel
že se mi dobře odvděčí
ten někdo tam někde

nebo ne

Později v práci
ze mě sedřeli kůži
chytil jsem opěrku
která mi rozedřela kůži

Krvácel jsem pár hodin
ksicht mi vybledl
smrtka mě líbala
dokud jsem nezdechl

Teď v černé tmě bloudím já
kdopak mi svou ruku podá?

Takový zmrđ

Vyhňala tě jako šampón vši?
A tak jsi skončil na nedělní mši?

Měla prdel jako parlament?
Tlustou a ulhanou?
Zjistils, že nejsi její prezident?
Hrála s tvýma koulema kopanou?

Zařvala ti do uší?
Až sluch odešel do piči?

Utrhla ti jazyk, abys nemohl mluvit?
Směje se tvýmu ksichtu?
Ukousla ti péro a poté ho začala kouřit?
Poslala tě v neděli na šichtu?

Nacpala ti do zadku dildo?
Mezitím cos spal jak mimino?

Šoustala ti fotra, když si nebyl doma?
Když ses chtěl zabít zvolil si ruma?
Ožral ses a skočil z mola?
Do vody, kde byla tam dole zima?

Mezitím, co já jsem nádherný chlap
ty někde chladněš
a tvoje ženská
mi vaří jídlo

Anebo jsem spíš tou sviní
myslel smrt

A tys jí jen vyhověl
V pětapadesáti
tak mlád
Takový zmrđ

O punku

Ukřičený zpěvák natáhl zbraň
zabil v pokoře
nikoliv pro maso

Jak se zdálo
všichni šíleli
Ukřičený zpěvák s dlouhým hárem
a zbytek jeho kapely

A pak začal nářez
myslím ještě před pohřbem
bušili do toho
jako do sester
zvedali jim sukně
a hráli kytarové sóla
když jeden druhému
ukousnul kus péra

Všichni byli v opojení drog
nikdo nebyl na tomto světě
nechávali po sobě
duté schránky po očistě
kterou zavinilo párně a bůh ví co ještě
připijme si
no tak si připijme!

A když ten mejdan skončil
zavřeli se
postupně
jeden po druhém
do svých koutů

a s poslední kapkou dechu
si rozprskli hlavu
po celé místnosti
Talent a umělectví
bylo to tam

A zatímco jejich zbytky
už vlastně nejsou
poslouchám jejich hudbu
a chci slavný chcípnout
Vlastní rukou
nebo tou tvou

Stíny

Ženský jekot
ulicí se brouzdal
obtloustlý němec
doma na porn webu brouzdal
okno je dělilo
jeho a tu ženu
nic se nevyrovná nočnímu stínu

Honil si péro
bojovala o život
pak hulil i skéro
Ona poslouchala násilnický šepot
otevřel lednici
roztáhli jí nohy
vytáhl sklenici
proklínala bohy
napil se piva
a sklenici rozbil
krev do očí jí se vlila
když jeden ji dusil
každý má někde v zemi díru
Nic se nevyrovná nočnímu stínu

Vzal si střep do ruky
škrábala a kopala
přeříznul si žíly
oběma krev tekla
řízl co nejvíc
rychle umřel
vydechla ze svých plic
a plamen dohořel

začalo svítat...

O Zákeřném viru

-Od narození
od toho sprostého početí
platil dny jako každý

Platil všem přemrštěně
plazil se po ulici jako štěně
odkopnuté
zatracené
světem neznalé
přespříliš nezralé

Ruce ho bolely
čímsi čpěly
hledal smysl
přičemž přišel o smysly

-A další nesmysly?

-Ano
připadá nám to tak
peníze nebyla jeho měna
platil zubama
platil krví

-Zkrát to

-Dobře
A když pak vykrvácel z nouze
nenašla se pro něj transfúze

-To byla ale blbost

-Poslouchalas, no ne?

O

Je stejné
ničíme ho
mluvíme o něm
proklínáme
milujeme
je stejné
a vždycky bylo
naší i cizí rukou
se však mění
je stejné
když na něj jen čumím
ať jsem kde jsem
a sním
představuju si
jak burácející žraloci
krouží po něm
v bojové formaci
Je stejné
zdánlivě ano
Ačkoliv nejsem si jist
jestli je fakt samo
A stejně
nás udržuje při životě
To nahé nebe
ta svobodná kráska